

Ταχύτατος ο νους κι η παιχνιδιάρη μνήμη, με ταξιδεύουν σε τόπους και χρόνους αγαπημένους, στο καφενείο του Στυλίου, εκεί στη μεγάλη γωνία, στο κουρείο, στην Ανδρεανή και στον Αντρέα, αδελφό του Παύλου, αγκαλιάζω την περριοχή, τις στροφές των δρόμων, τις εκκλησιές και τα σπίτια, τα καφενεία και τους μύλους, η ατμόσφαιρα αδάνατη στη μνήμη, αυτά δεν πεθαίνουν, γράφονται, συντηρούνται, είναι η ζωή μας, είναι δικά μας, όσους ακαλαίσθητους τσίχλους με τσιμεντότουβλα βάλουν. Οι κλέφτες!

Στον Πενταδάκτυλον

του Κύρου Ρωσσίδη

*Μιλά ο Πενταδάκτυλος!
Σου αφηγείται θρύλους
γι' Αροδαφνούσες, Ρήγαινες,
Ακρίτες κι αλλοφύλους.*

*Κάθε κορφή παράδοση,
κάθε στροφή και δάμα
κάθε ξωκλήσι ανάμνηση,
κάθε χαράδρα τάμα!*

*Βράχοι και δάμνοι αντίσταση,
δέος απ' άκρη σ' άκρη
Κάθε θυμάρι και θυμός
κάθε ανεμώνα δάκρυ.*

*Η ευφορία κι η οργή
κι η θλίψη παν αντάμα.
Κάστρο και αναστεναγμός,
κυκλάμινο και κλάμα.*

*Περίλυπος το δειλινό
τον παρατάω και τρέχω
Μα μου φωνάζει...
“Υπομονή! Εγώ πονώ, μ' αντέχω!”*